

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.4.2019
COM(2019) 184 final

2019/0094 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul
Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește
cererea de aderare la această convenție prezentată de Regatul Unit**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul organismului instituit prin Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord („Convenția NASCO”) în legătură cu aderarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („Regatul Unit”) la convenția respectivă.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat Consiliului European intenția sa de a se retrage din Uniunea Europeană în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În consecință, Regatul Unit va deveni o țară terță, iar dreptul Uniunii va înceta să i se mai aplice fie de la data intrării în vigoare a Acordului de retragere, fie, în caz contrar, de la 13 aprilie 2019, cu excepția cazului în care Consiliul European, de comun acord cu Regatul Unit, stabilește în unanimitate o dată ulterioară.

Până la retragerea sa din Uniune, Regatul Unit rămâne un stat membru care beneficiază de toate drepturile și respectă toate obligațiile care decurg din tratate, inclusiv principiul cooperării loiale. În orientările sale din 29 aprilie 2017, Consiliul European a recunoscut necesitatea de a ține seama, în context internațional, de particularitățile Regatului Unit în calitate de stat membru care se retrage, cu condiția ca acesta să își respecte obligațiile și să fie în continuare loial intereselor Uniunii câtă vreme mai este stat membru.

Uniunea și Regatul Unit au negociat un acord de retragere în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care a fost aprobat de Consiliul European din 25 noiembrie 2018 („Acordul de retragere”). Procedurile interne pentru încheierea acestui acord sunt în curs de desfășurare la nivelul Uniunii¹. Partea a patra a Acordului de retragere prevede o perioadă de tranziție pe parcursul căreia dreptul Uniunii, inclusiv acordurile internaționale încheiate de Uniune, va continua să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia („perioada de tranziție”). Uniunea își va informa partenerii internaționali cu privire la măsurile specifice prevăzute în Acordul de retragere în temeiul cărora, pe parcursul unei perioade de tranziție, Regatul Unit va fi tratat ca stat membru în sensul acordurilor internaționale încheiate de Uniune, inclusiv al Convenției NASCO.

Comunicarea Comisiei „Pregătiri pentru retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană la 30 martie 2019: un plan de contingență” din 13 noiembrie 2018 a stabilit măsurile de contingență pe care intenționează să le ia în cazul în care la data retragerii nu intră în vigoare un acord de retragere. În această comunicare, Comisia a enumerat acțiunile pe care le consideră necesare, reamintind totodată că s-ar putea impune acțiuni suplimentare într-o etapă ulterioară.

Consiliul European (articolul 50) a solicitat din nou, la 13 decembrie 2018 și la 21 martie 2019, intensificarea eforturilor de pregătire și de contingență la toate nivelurile pentru întâmpinarea consecințelor retragerii Regatului Unit, luându-se în considerare toate rezultatele posibile.

¹

A se vedea Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47 I, 19.2.2019, p. 1).

Convenția NASCO se aplică în prezent Regatului Unit, ca urmare a faptului că Uniunea este parte contractantă la convenție. Această situație va înceta la data la care Regatul Unit nu va mai fi vizat de Convenția NASCO ca stat membru al Uniunii.

Obiectivul principal al Convenției NASCO este de a contribui prin consultări și cooperare la conservarea, regenerarea, refacerea, mărirea și gestionarea rațională a stocurilor de somon, având în vedere cele mai pertinente date științifice pe care le are la dispoziție. Convenția NASCO a intrat în vigoare la 1 octombrie 1983. Consiliul Uniunii Europene este depozitarul Convenției NASCO.

2.1. Organizația pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord

Organizația pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord este o organizație internațională înființată în temeiul convenției NASCO. Aceasta a fost creată ținând seama în mod direct de dispozițiile specifice privind stocurile de pește anadrome prevăzute la articolul 66 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 („UNCLOS”).

Convenția se aplică stocurilor de somon sălbatic care migrează dincolo de zonele de jurisdicție de pescuit ale statelor de coastă ale Oceanului Atlantic la nord de 36° latitudine nordică, pe tot parcursul migrației acestora.

Prin urmare, NASCO este responsabilă de reglementarea activității de pescuit de somon sălbatic în Atlanticul de Nord. Aceasta se ocupă, de asemenea, de alte aspecte relevante legate de conservarea stocurilor de somon sălbatic. Într-un context mai larg, NASCO are totodată în vedere măsuri suplimentare și adecvate pentru apele aflate sub jurisdicția părților contractante, pentru a asigura supraviețuirea somonului sălbatic din Atlantic.

NASCO are personalitate juridică și, în relațiile cu alte organizații internaționale și pe teritoriile părților contractante, are capacitatea juridică necesară îndeplinirii funcțiilor și realizării obiectivelor sale.

2.2. NASCO

NASCO este compusă dintr-un consiliu, trei comisii regionale (Comisia pentru America de Nord, Comisia pentru Atlanticul de Nord-Est și Comisia pentru Groenlanda occidentală) și un secretariat. Consiliul are reprezentanți ai tuturor părților contractante la convenție: Canada, Danemarca (în ceea ce privește Insulele Feroe și Groenlanda), Uniunea Europeană, Norvegia, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii. Franța (în ceea ce privește Saint Pierre et Miquelon) participă la reuniunile NASCO în calitate de observator.

Uniunea Europeană este parte la Convenția NASCO² deoarece obiectul acesteia ține de politica comună în domeniul pescuitului, pentru care Uniunea are competență exclusivă. Statele membre sunt acoperite de Convenția NASCO în temeiul dreptului Uniunii.

Uniunea Europeană este membru cu drepturi depline al Comisiei pentru Atlanticul de Nord-Est și al Comisiei pentru Groenlanda occidentală. În cadrul Comisiei pentru America de Nord, Uniunea Europeană are dreptul de a prezenta și de a vota propuneri de măsuri de reglementare privind stocurile de somon sălbatic originare din teritoriile Uniunii. În acest scop, se consideră că Uniunea este membru al acestei comisii în ceea ce privește examinarea acestor propuneri.

² JO L 378, 31.12.1982, p. 24.

2.3. Actul avut în vedere al NASCO

Convenția NASCO este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția de pescuit în Oceanul Atlantic de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.

În scrisoarea sa din 28 februarie 2019, Regatul Unit a înaintat o cerere președintelui consiliului NASCO, solicitând aprobarea aderării sale la convenția NASCO. La 11 martie 2019, Secretariatul NASCO a notificat toate părțile la convenție, inclusiv Comisia Europeană. În conformitate cu articolul 17 din convenția NASCO, pentru ca aderarea Regatului Unit să fie considerată valabilă, este necesară aprobarea prealabilă a consiliului NASCO.

Deciziile consiliului NASCO se iau cu o majoritate de trei pătrimi din voturile membrilor prezenți care votează afirmativ sau negativ. Votul nu poate avea loc decât dacă sunt prezenți două treimi din membrii consiliului.

Instrumentele de aprobare sau de aderare se depun ulterior la depozitar. Pentru fiecare parte care aderă la convenția NASCO după depunerea instrumentelor necesare de ratificare, de aprobare sau de aderare, aceasta intră în vigoare la data depunerii instrumentului de aderare.

Regatul Unit a clarificat faptul că cererea sa a fost depusă în cadrul unei planificări de contingență în absența unui acord de retragere. În cererea sa, Regatul Unit specifică faptul că „[î]n cazul în care Acordul de retragere este semnat, ratificat și aprobat [...], Regatul Unit se va abține de la depunerea instrumentului său de aderare pentru a obține statutul de membru al NASCO cu drepturi depline, cu efect de la data retragerii sale din Uniunea Europeană.”

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Decizia Consiliului ar trebui să permită Comisiei să aprobe, în numele Uniunii, aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO, ținând seama de următoarea condiție: având în vedere incertitudinea actuală cu privire la data și la condițiile de retragere a Regatului Unit din Uniune, aprobarea Uniunii ar trebui să fie comunicată către NASCO numai atunci când dreptul Uniunii încetează să se mai aplice Regatului Unit.

Un obiectiv central al politicii comune în domeniul pescuitului, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³, este *„de a asigura faptul că activitățile de pescuit sunt sustenabile din punct de vedere social, economic și al mediului și sunt gestionate într-un mod coerent cu obiectivele de a realiza beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de a reface și menține stocurile de pește peste nivelurile la care se poate asigura producția maximă durabilă, precum și faptul că ele contribuie la securitatea aprovizionării cu alimente”*.

Este în interesul Uniunii ca Regatul Unit să coopereze la gestionarea stocurilor de somon în deplină conformitate cu dispozițiile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 („UNCLOS”) și ale Acordului Organizației Națiunilor Unite pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 august 1995 („UNFSA”) sau cu dispozițiile oricărui alt acord internațional sau ale oricărei alte norme de drept internațional.

În conformitate cu articolul 66 din UNCLOS, statele din ale căror ape curgătoare provin stocurile anadrome sunt primele interesate și responsabile de aceste stocuri. Statul de origine al stocurilor anadrome trebuie să asigure conservarea acestora prin stabilirea unor măsuri de

³ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

reglementare adecvate pentru pescuitul în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive. În cazurile în care stocurile anadrome migrează către sau prin apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei economice exclusive a unui alt stat decât statul de origine, statul respectiv trebuie să coopereze cu statul de origine în ceea ce privește conservarea și gestionarea acestor stocuri.

Statul de origine al stocurilor anadrome și alte state care pescuiesc aceste stocuri trebuie să ia măsuri pentru punerea în aplicare a articolului 66 din UNCLOS. Această cooperare poate fi instituită în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.

Regatul Unit, ca stat de origine și stat care își exercită jurisdicția în domeniul pescuitului, are interese legitime în zona convenției NASCO, în măsura în care apele din zona economică exclusivă a Regatului Unit și din marea liberă adiacentă intră în zona convenției NASCO.

Aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO va permite Regatului Unit să coopereze în ceea ce privește măsurile necesare de gestionare și conservare a somonului, ținând seama în mod corespunzător de drepturile, interesele și obligațiile altor țări și ale Uniunii Europene și să se asigure că activitățile de pescuit sunt desfășurate fără ca stocul (stocurile) să fie exploatat(e) în mod nesustenabil.

Având în vedere interesele legitime de pescuit ale Regatului Unit în zona Convenției NASCO, obligația Regatului Unit de a coopera în ceea ce privește gestionarea necesară a pescuitului și necesitatea de a garanta caracterul obligatoriu al deciziilor NASCO la data aderării Regatului Unit, Comisia recomandă ca cererea Regatului Unit să fie acceptată.

Se propune autorizarea Comisiei pentru a-l informa pe președintele consiliului NASCO cu privire la poziția Uniunii în favoarea aderării Regatului Unit din momentul în care dreptul Uniunii încetează să se aplice Regatului Unit și pentru a-și exprima votul în acest sens în cadrul consiliului NASCO care va decide cu privire la aderarea Regatului Unit.

În cazul în care Regatul Unit se retrage din Uniune în condițiile Acordului de retragere și ale perioadei de tranziție aferente, Uniunea își va informa partenerii internaționali cu ocazia semnării acordului de retragere, inclusiv celelalte părți la Convenția NASCO, că, pe parcursul acestei perioade de tranziție, Regatul Unit trebuie tratat ca un stat membru în sensul acordurilor internaționale la care Uniunea este parte.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”*

Conceptul de *„acte cu efecte juridice”* include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional. Conceptul include totodată și instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care *„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”*⁴.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Convenția NASCO este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția de pescuit în Oceanul Atlantic de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.

Deciziile consiliului NASCO se iau cu o majoritate de trei pătrimi din voturile membrilor prezenți care votează afirmativ sau negativ. Votul nu poate avea loc decât dacă sunt prezenți două treimi din membrii consiliului NASCO.

Aderarea se efectuează prin depunerea unui instrument de aderare la depozitar și intră în vigoare de la data primirii acestuia.

Depozitarul informează toți semnatarii și toate părțile care aderă cu privire la instrumentele de ratificare sau de aderare depozitate și notifică data și părțile pentru care această convenție intră în vigoare.

Odată intrată în vigoare, aderarea Regatului Unit va avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Convenția NASCO, și are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE.

Actul avut în vedere nu aduce completări sau modificări cadrului instituțional al Convenției NASCO. Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește mai multe obiective sau include mai multe elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celelalte obiective sau elemente au mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comună în domeniul pescuitului.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 43 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 43, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord în ceea ce privește cererea de aderare la această convenție prezentată de Regatul Unit

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord⁵ („Convenția NASCO”) a fost aprobată prin Decizia 82/886/CEE a Consiliului⁶ și a intrat în vigoare la 1 octombrie 1983.
- (2) La 29 martie 2017, Regatul Unit a prezentat notificarea intenției sale de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Tratatul nu se va mai aplica Regatului Unit de la data intrării în vigoare a unui acord de retragere sau, în lipsa încheierii unui acord, de la 13 aprilie 2019, cu excepția cazului în care Consiliul European, în acord cu Regatul Unit, decide în unanimitate să prelungească această perioadă.
- (3) Până la retragerea sa din Uniune, Regatul Unit rămâne un stat membru care beneficiază de toate drepturile și respectă toate obligațiile care decurg din tratate, inclusiv principiul cooperării loiale.
- (4) În orientările sale din 29 aprilie 2017, Consiliul European a recunoscut necesitatea de a ține seama, în context internațional, de particularitățile Regatului Unit în calitate de stat membru care se retrage, cu condiția ca acesta să își respecte obligațiile și să fie în continuare loial intereselor Uniunii câtă vreme mai este stat membru.
- (5) Acordul de retragere conține modalități referitoare la aplicarea, în ceea ce privește Regatul Unit și teritoriul acestuia, a unor dispoziții din dreptul Uniunii după data la care tratatele încetează să se mai aplice Regatului Unit („perioada de tranziție”). Dacă respectivul acord intră în vigoare, dreptul Uniunii, inclusiv acordurile internaționale la care Uniunea este parte, va continua să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în timpul perioadei de tranziție în conformitate cu acordul respectiv și va înceta să se aplice la sfârșitul perioadei respective.
- (6) Convenția NASCO se aplică în prezent Regatului Unit, ca urmare a faptului că Uniunea este parte contractantă la această convenție.

⁵ JO L 378, 31.12.1982, p. 25.

⁶ Decizia 82/886/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1982 privind încheierea Convenției pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord (JO L 378, 31.12.1982, p. 24).

- (7) În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Convenția NASCO, aceasta este deschisă pentru aderare, sub rezerva aprobării de către consiliul Organizației pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord instituit prin Convenția NASCO, oricărui stat care își exercită jurisdicția de pescuit în Atlanticul de Nord sau care este un stat de origine pentru stocurile de somon.
- (8) La 28 februarie 2019, Regatul Unit a depus o cerere de aderare la Convenția NASCO în calitate de parte contractantă, având în vedere eventualitatea lipsei unui acord de retragere până la data la care tratatele încetează să i se mai aplice.
- (9) În conformitate cu articolul 66 din Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării⁷ (UNCLOS), statele din ale căror ape curgătoare provin stocurile anadrome sunt primele interesate și responsabile de aceste stocuri. Statul de origine al stocurilor anadrome trebuie să asigure conservarea acestora prin stabilirea unor măsuri de reglementare adecvate pentru pescuitul în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive. În cazurile în care stocurile anadrome migrează către sau prin apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei economice exclusive a unui alt stat decât statul de origine, statul respectiv trebuie să coopereze cu statul de origine în ceea ce privește conservarea și gestionarea acestor stocuri.
- (10) Pentru a preveni pescuitul nesustenabil, este în interesul Uniunii ca Regatul Unit să coopereze la gestionarea stocurilor de somon în deplină conformitate cu dispozițiile UNCLOS și ale Acordului Organizației Națiunilor Unite pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 august 1995 (UNFSA)⁸ sau cu dispozițiile oricărui alt acord internațional sau ale oricărei alte norme de drept internațional.
- (11) Conform dispozițiilor articolului 66 din UNCLOS, statul de origine al stocurilor anadrome și alte state care pescuiesc aceste stocuri trebuie să ia măsuri pentru punerea în aplicare a articolului respectiv. Această cooperare poate fi instituită în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.
- (12) Aderarea Regatului Unit la Convenția NASCO va permite Regatului Unit să coopereze cu privire la măsurile necesare de conservare și gestionare, ținând seama în mod corespunzător de drepturile, interesele și obligațiile altor țări și ale Uniunii, și să se asigure că activitățile de pescuit sunt desfășurate astfel încât stocurile de somon în cauză să fie exploatate sustenabil.
- (13) Prin urmare, este în interesul Uniunii să aprobe cererea de aderare la Convenția NASCO prezentată de Regatul Unit din momentul în care dreptul Uniunii încetează să se aplice Regatului Unit,

⁷ JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

⁸ JO L 189, 3.7.1998, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul consiliului Organizației pentru Conservarea Somonului din Atlanticul de Nord, instituit prin Convenția pentru conservarea somonului în Atlanticul de Nord, este de a aproba cererea de aderare a Regatului Unit la respectiva convenție, cu condiția ca această aprobare să producă efecte din momentul în care legislația Uniunii încetează să se aplice Regatului Unit.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*